

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.810 van 12 februari 1998
in de zaak A. 75.964/VII-16.014.**

In zake : 1. Frans PEETERS,
2. Sonja VERRETH-DE VROE,
3. Maria VERWIMP,
4. Suama DE MEES,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Naamsestraat 39, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frans PEETERS, Sonja VERRETH-DE VROE, Maria VERWIMP en Suama DE MEES op 7 oktober 1997 ingediend hebben om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 25 juli 1997 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij de beroepen ingesteld tegen het besluit van 16 januari 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de n.v. AQUAFIN voor het exploiteren van een rioolwaterzuiveringsinstallatie aan de Rijmenamsebaan te Boortmeerbeek, worden verworpen en het beroepen besluit bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 8 december 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 januari
1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor
de verzoekende partij, en van Advocaat J. BERGÉ, die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-
auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing
van de Auditeur-Generaal van 11 december 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Ontvankelijkheid van de vordering.

1.1. Overwegende dat de verwerende partij bij
wege van exceptie opwerpt :

"De vierde verzoekende partij woont te Keerbergen,
derhalve op kilometers afstand van de inrichting. Zij
is klaarblijkelijk de eigenares van gronden die ten
behoefte van de inrichting 'zullen worden onteigend'.

Dit feit wordt niet bewezen, doch indien het wordt
aangenomen is het in elk geval niet relevant. De
vierde verzoekster kan geen hinder ondervinden van de
inrichting, tenminste niet in de vormen die de eerste
drie verzoekende partijen aanbrengen, d.w.z. visueel,
auditief en olfactorisch. De vierde verzoekende
partij geeft geen andere aanwijzingen over haar

belang. Het nadeel dat zij eventueel uit een onteigening zou lijden, vindt geen oorzaak in de bestreden beslissing, en wordt daarenboven volgens gekende wettelijke bepalingen vergoed".

1.2. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat de vierde verzoekende partij eigenares is van gronden die in de onmiddellijke nabijheid van het betrokken perceel zijn gelegen; dat dit, mede gelet op de omvang van de omstreden inrichting, volstaat om in de huidige stand van het geding aan te nemen dat laatstbedoelde partij over het rechtens vereiste belang bij de ingestelde vordering beschikt; dat de exceptie bijgevolg wordt verworpen;

2. Gegrontheid van de vordering.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Ernstig middel

2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen als eerste middel de schending aanvoeren van artikel 5.2.1.4 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) :

"Doordat, zoals uit het bestreden besluit en uit de gegevens van het dossier blijkt, de RWZI waarvoor de

bestreden milieuvergunning werd afgeleverd wordt ingeplant in de onmiddellijke nabijheid van het landelijk woongebied waarin eerste, tweede en derde verzoeker wonen, en tevens in de onmiddellijke nabijheid van een gerangschikt landschap (landschap Dijlevallei-Mispeldonk), een waterloop (Dijle), een aantal natte weilanden (Dijlebeemden), een landbouwgebied en een recreatiegebied,

En doordat, de inplanting van de RWZI waarvoor de bestreden vergunning werd afgeleverd zelfs is voorzien te midden van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, gelegen in de Dijlevallei en meer bepaald in de Pikhakendonk, een gebied dat door het Bestuur Monumenten en Landschappen van AROHM in zijn brief dd. 18 februari 1997 aan het gemeentebestuur van de gemeente Boortmeerbeek een van de interessantste en mooiste gedeelten van de Dijlevallei wordt genoemd,

Terwijl, uit artikel 5.2.1.4. van het Vlarem-II Besluit, dat blijkens de door het bestreden Besluit bevestigde milieuvergunning van de Bestendige Deputatie van 16 januari 1997 van toepassing wordt verklaard blijkt dat bij het inrichten van een inrichting voor het verwerken van afvalstoffen rekening dient gehouden te worden met de aanwezigheid in de omgeving en de afstand tot woonwijken, recreatiegebieden, wegen en waterwegen, waterrijke gebieden zoals oppervlaktewateren en ander waterpartijen, moerassen, veengebieden en natte weilanden, industrie, landbouw en woongebieden, groen- en parkgebieden, het culturele erfgoed, zoals beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten gerangschikte landschappen en beschermde archeologische goederen en tenslotte waterwingebieden en beschermingszones,

En terwijl, uit de inplantingsplaats van de RWZI waarvoor de bestreden vergunning werd afgeleverd blijkt dat deze in het licht van voornoemd artikel uit het Vlarem-II Besluit een ongemeen ongunstige ligging heeft door de onmiddellijke nabijheid van het landelijk woongebied, en de ligging te midden van een geheel van natte weilanden in ten zeerste beschermingswaard landschap onmiddellijk aansluitend op het reeds beschermde Landschap Mispeldonk als een van de mooiste en meest interessante gedeelten van de Dijlevallei, bij het bepalen van de inplantingsplaats van het bij het bestreden besluit vergunde installatie helemaal geen rekening heeft gehouden met de aanwezigheid van en de afstand tot de in artikel 5.2.1.4. van het Vlarem-II Besluit vermelde gebieden, zodat wegens de schending van dit artikel het bestreden besluit volledig onwettig is";

Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting toegeeft dat de ingeroepen Vlarem II-

bepaling in beginsel toepasselijk is op de vergunde slibbehandelingsinstallatie, doch stelt dat het een niet-dwingende bepaling betreft die in casu niet diende te worden toegepast;

2.1.2. Overwegende dat het middel ernstig is om de hieronder uiteengezette redenen :

2.1.2.1. Het bestreden besluit vergunt onder meer naast de eigenlijke rioolwaterzuiveringsinstallatie, een slibbehandelingsinstallatie en de tijdelijke opslag van gestabiliseerd slib en roostergoed.

2.1.2.2. Artikel 5.2.1.4, § 1 van Vlarem II bepaalt :

"Bij het inrichten van een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen dient ter bescherming van de plaats en de omgeving rekening te worden gehouden met de aanwezigheid in de omgeving van en de afstand tot :

- woonwijken;
- recreatiegebieden;
- wegen en waterwegen;
- waterrijke gebieden zoals oppervlaktewateren en andere waterpartijen, moerassen, veengebieden en natte weilanden;
- industrie-, landbouw- en woongebieden;
- groen- en parkgebieden;
- het culturele erfgoed, zoals beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten, gerangschikte landschappen en beschermde archeologische goederen;
- waterwingebieden en beschermingszones".

2.1.2.3. Slib dat afkomstig is van een rioolwaterzuiveringsinstallatie is luidens artikel 3, § 5, j, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, een afvalstof.

De vergunde slibbehandelingsinstallatie lijkt dan ook een inrichting voor de verwijdering van afvalstoffen te zijn.

Er wordt geen betwisting gevoerd over de ligging in de onmiddellijke nabijheid van de inrichting

van de door de verzoekende partijen in het middel vermelde gebieden, landschappen en waterloop, die opgenomen zijn in de door het middel geschonden geachte Vlarem II-bepaling.

Die bepaling lijkt in deze dan ook toepasselijk.

2.1.2.4. De vaststelling dat de meervermelde bepaling van Vlarem II geen dwingende verbods- of afstandsregels lijkt te bevatten, betekent uiteraard niet dat die bepaling mag worden genegeerd.

Het bestreden besluit rept in zijn motivering met geen woord over de desbetreffende bepaling, laat staan dat ze de betrokken installatie toetst aan de onmiddellijke nabijheid van de in het middel opgesomde gebieden, landschappen en waterloop.

De door de verzoekende partijen aangehaalde Vlarem II-bepaling lijkt bijgevolg geschonden te zijn;

2.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, dat de woningen van de eerste drie verzoekende partijen zich bevinden binnen een straal van 100 meter van de bestreden rioolwaterzuiveringsinstallatie voor de zuivering van het stedelijk huisafvalwater voor 44.000 inwonersequivalenten; dat niet wordt betwist dat de dichtstbijgelegen woning op amper 5 meter van de afsluiting van de inrichting en op 60 meter van de inrichting zelf gelegen is; dat bedoelde verzoekende partijen aannemelijk maken dat de kans op inzonderheid geurhinder reëel is; dat het bestreden besluit zelf er immers van uit gaat dat "gezien de korte afstand tot de bewoning en de aard van de installatie het ontstaan van geuremissies niet te vermijden is" en als bijzondere vergunningsvoorwaarde enkel oplegt :

"Een terzake bevoegd deskundige, levert binnen een termijn van maximum 3 maanden na de vergunningverlening een verslag af betreffende de keuze van hoger vermelde codes, het ontwerp van de bio-filter en de maatregelen ter voorkoming van water- en bodemverontreiniging";

dat niet valt in te zien hoe de geurhinder niet het gevolg zou zijn van het bestreden besluit, doch, zoals de verwerende partij stelt, van de gewestplanbestemming en de nog niet afgeleverde bouwvergunning;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij ten onrechte voorhoudt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit geen nuttig effect kan sorteren omdat ze tot gevolg heeft dat de in eerste aanleg verleende milieuvergunning "herleeft"; dat de schorsing er de verwerende partij immers toe aanzet de aanvraag opnieuw in overweging te nemen, rekening houdend met het ernstig bevonden middel, hetgeen er kan toe leiden dat de vergunning alsnog wordt geweigerd en dat alzo het weerhouden moeilijk te herstellen ernstig nadeel ongedaan wordt gemaakt;

2.2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij ook nog poneert :

"Volgens een constante rechtsspraak van uw raad moet bij de evaluatie van het MTHN het belang van de verzoekers en van de tegenpartijen worden afgewogen. De tegenpartij staat terzake voor het algemeen belang dat is neergelegd in de absolute noodzaak om de huishoudelijke afvalwaters te zuiveren, terwijl verzoekers in eerste instantie particuliere belangen dienen (de vraag moet zelfs worden gesteld of zij in deze zaak een ander belang kunnen dienen, het antwoord moet neen zijn). Welke waardenschaal ook moet worden gehanteerd, het collectief belang moet de voorrang krijgen, tenzij het redelijkheidsbeginsel zou worden geschonden, quod non";

2.2.3.2. Overwegende dat de stelling van de verwerende partij wordt tegengesproken door het feit dat de houdster van de bestreden vergunning het niet nodig

heeft geacht in voorliggende procedure tussen te komen; dat het aannemen van dit standpunt bovendien zou impliceren dat quasi geen enkele overheidsbeslissing nog zou kunnen worden geschorst in haar tenuitvoerlegging, vermits de verwerende partijen in een administratief kort geding steeds geacht moeten worden het algemeen belang te verdedigen en een particuliere verzoeker alleen voor zijn persoonlijke belangen kan opkomen; dat ten slotte niet is aangetoond dat het niet kunnen uitvoeren van de vergunning gedurende de korte tijd die de Raad van State is opgelegd om in geval van schorsing uitspraak te doen over het annulatieberoep, opweegt tegen het nadeel dat de eerste drie verzoekende partijen dreigen te ondergaan indien de bestreden beslissing niet wordt geschorst;

3. Overwegende dat bijgevolg voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 25 juli 1997 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, waarbij de beroepen, ingesteld tegen het besluit van 16 januari 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de n.v. AQUAFIN voor het exploiteren van een rioolwaterzuiveringsinstallatie aan de Rijmenamsebaan te Boortmeerbeek, worden verworpen en het beroepen besluit bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari 1900 achtennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

R. STEVENS.